

A Fővárosi Ítéletábra a Sz. Ügyvédi Iroda (fél címe 5; ügyintéző: dr. Szikora Gábor ügyvéd) által képviselt **felperesi** Korlátolt Felelősségű Társaság (felperes címe) felperesnek a dr. K. K. Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe**; ügyintéző: dr. Kádár Katalin ügyvéd) által képviselt **S. A. Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság „f.a.”** (alperes címe) alperes ellen használati díj megfizetése és más iránti perében - amelybe az alperes pernyertessége érdekében az **O. Ügyvédi Iroda (beavatkozotti képviselő címe**; ügyintéző: dr. Farkas Zsolt ügyvéd) által képviselt **I. Korlátolt Felelősségű Társaság (beavatkozott címe)** beavatkozott - a Fővárosi Törvényszék 2020. április 15-én kelt 26.G.40.208/2019/37. számú ítélete ellen az alperesi beavatkozó által benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett, az alperesi beavatkozót perköltség fizetésére kötelező rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperesi beavatkozót, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, valamint külön felhívásra az államnak 80.000 (nyolcvanezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] A Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2018. április 12-én kelt 26.G.44.101/2016/61. számú kiegészítő ítéletével kiegészített 26.G.44.101/2016/54. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a Budapest kerület belterületi ..., ..., ..., ... helyrajzi számú ingatlanokat ürítse ki és felperes részére eredeti állapotban adja át. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 813.568.118 forintot, ebből 129.956.964 forint után 2010. július 6. napjától, 683.611.154 forint után 2013. november 5. napjától a kifizetés napjáig járó évi 15 % késedelmi kamatot, továbbá 30.750.000 forintot, ennek 2011. január 7. napjától a kifizetés napjáig járó évi 15 % késedelmi kamatát és 5.940.000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [2] A Fővárosi Ítéletábra a 2019. január 30-án kelt 16.Gf.40.358/2018/8. számú részítéletével az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletét részben és akként változtatta meg, hogy a Budapest kerület, belterület ... és a ... helyrajzi számú ingatlanok kiürítése, eredeti állapotban felperesnek átadása iránti keresetet elutasította. A marasztalás 813.568.118 forint összegét 663.545.189 forintra, a marasztalás 683.611.154 forint összegét 533.588.225 forintra, a perköltség összegét 2.890.000 forintra szállította. Az elsőfokú bíróság ítéletének az alperest 150.022.929 forint és kamataiban marasztaló rendelkezéseit hatályon kívül helyezte, és ebben a körben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az elbírált rész tekintetében kötelezte az alperest és az alperesi beavatkozót a felperesnek perköltség, az államnak a külön felhívásra meg nem fizetett fellebbezési részilleték

megfizetésére. A hatályon kívül helyezett rész tekintetében a felperes, az alperes és a beavatkozó másodfokú perköltségét személyenként 1.500.000-1.500.000 forintban állapította meg. A határozata indokolásából kitűnően a 150.022.929 forint követelés használati díj címén - a ... és a ... helyrajzi számú ingatlanok esetében a birtoklás időközbeni megszűnésére tekintettel - nem alapos, a megismételt eljárásban szükséges annak vizsgálata, hogy e követelés a másodlagos kártérítés jogcímen megalapozott-e.

- [3] A felperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a 2020. január 8-án kelt Pfv.V.20.548/2019/13. számú kiegészítő részítéletével kiegészített 2019. október 16-án kelt Pfv.V.20.548/2019/7. számú részítéletével a jogerős részítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit részben hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletének mint részítéletnek a Budapest kerület ..., ..., ... és ... helyrajzi számú ingatlanok kiürítésére és a felperes részére eredeti állapotban történő átadására kötelező rendelkezését helybenhagyta, a Budapest kerület ... helyrajzi számú ingatlan tekintetében hozott rendelkezését megváltoztatta, és kötelezte az alperest, hogy az általa létesített felépítményt saját költségén bontsa le, és az ingatlant kiürítve, eredeti állapotában a felperesnek adja át. Amennyiben az alperes a bontási kötelezettségének a megadott határidő alatt nem tesz eleget, a felperes jogosult az alperes költségére az épületet lebontani. Az alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 5.000.000 forintra felemelte. Az alperes és az alperesi beavatkozó által a felperesnek fizetendő másodfokú perköltség összegét személyenként 2.000.000 forintra felemelte. A jogerős részítélet bérleti és használati díjra, valamint a meg nem fizetett fellebbezési részilleték viselésére vonatkozó rendelkezéseit hatályában fenntartotta.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.070.000 forint felülvizsgálati eljárási költséget. Kötelezte az alperesi beavatkozót, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 2.570.000 forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg az államnak felhívásra 3.500.000 forint feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket.

A részítélet indokolásában kifejtette, hogy a felperes a ... és a ... helyrajzi számú ingatlanokat nem kapta vissza a szerződésnek megfelelően ([98], [104]) a felperes szolgáltatásának jogi oszthatatlanságára is tekintettel.

- [4] A Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.358/2018/8. számú részítélete alapján részben megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a 2020. április 15-én kelt 26.G.40.208/2019/37. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 150.022.927 forintot és ezen összeg után 2014. október 16. napjától, a kifizetés napjáig járó, évi 15 % mértékű késedelmi kamatot. Kötelezte az alperest és az alperesi beavatkozót, hogy szintén 15 napon belül fizessenek meg személyenként külön-külön a felperesnek 1.500.000-1.500.000 forint első- és másodfokú perköltséget, valamint az államnak az adóhivatal felhívására, a felhívásban közölt módon és időben az alperes és az alperesi beavatkozó illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett fellebbezési részilleték összegeként személyenként 425.000-425.000 forintot.

Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy a Kúria Pfv.V.20.548/2019/7. sorszám alatti részítéletében foglalt jogi álláspontra figyelemmel a hatályon kívül helyezéssel érintett 150.022.927 forint és járuléka iránti követelés az elsődleges kereset szerinti jogcímen, használati díjként megalapozott.

A felperes a hatályon kívül helyezéssel érintett rész vonatkozásában pernyertes lett, ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése és 83. § (3) bekezdése alapján kötelezte „a pervesztést” a jogi képviselővel eljáró felperes perköltségei megtérítésére. A jogi képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés c) pontja és a (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg - figyelemmel a (6) bekezdésben foglaltakra is - 1.500.000 forintban. A Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.358/2018/8. szám alatti részítéletében a hatályon kívül helyezett rész tekintetében a felperes másodfokú

perkölségeként megállapított további 1.500.000 forintra tekintettel az összesen 3.000.000 forint megfizetésére az alperest és alperesi beavatkozót egyenlő arányban kötelezte.

- [5] Az ítélet öt perkölségben marasztaló rendelkezésével szemben az alperesi beavatkozó fellebbezett. Az ítélet részbeni megváltoztatását, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján az általa perkölségként fizetendő ügyvédi munkadíj összegének 500.000 forintra mérséklését kérte. Előadta, hogy a Kúria kiegészített, Pfv.V.20.548/2019/7. számú részítéletével valamennyi ingatlan birtokba adása tekintetében határozott, így a jelen perben még eldöntendő kérdést is érdemben elbírált. Emellett a birtokba adás tárgyában hozott döntéssel együtt a bérleti, avagy használati díj tárgyában az elsőfokú ítéletet nem hagyta helyben, hanem - nem tudni, miért - új eljárás lefolytatását tartotta indokoltnak. A Kúria döntését követő megismételt eljárásban nem vett részt, nyilatkozatot nem tett, költséget semmilyen formában nem okozott. Emellett a megismételt eljárásban olyan másodlagos kereset került tárgyalásra, amelyre szükség, indok nem volt. Figyelemmel arra, hogy a Kúria részítéletével valamennyi fennmaradó érdemi kérdést eldöntötte - mint az az elsőfokú ítélet indokolásából is kitűnik - a Kúria által megítélt perkölség teljes egészében fedezi a perrel felmerült, indokolt költségeket. Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított perkölség eltúlzottnak tekinthető, annak mérséklése indokolt.
- [6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet fellebbezéssel támadott részének helybenhagyását kérte. Észrevételezte, hogy az alperesi beavatkozó az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg. A perkölség mérséklésére csak az elsőfokú eljárásban volt lehetőség, az a jogorvoslati eljárás kereteit meghaladja. Az alperesi beavatkozó a megismételt eljárásban, valamint az azt megelőző elsőfokú eljárásban is, egészen a Kúria döntéséig aktívan részt vett. A fellebbezésének eredményeként került sor az elsőfokú bíróság 26.G.44.101/2016/54. számú ítéletében megállapított marasztalási összeg leszállítására és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítására. Az alperesi beavatkozó okot adott a megismételt eljárásra, az eljárásban aktívan részt vett, ezért az ítélet megváltoztatásának és a perkölség további mérséklésének nincs helye.
- [7] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a 2020. évi LVIII. törvény 143. § (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, és az elsőfokú bíróság lényeges szabálysértése (Pp. 252. § (1) és (2) bekezdés) hiányában a fellebbezés korlátai között bírálta felül, nem érintve az alperest marasztaló, az alperest első- és másodfokú perkölség megfizetésére kötelező, valamint az alperest és az alperesi beavatkozót az állam által előlegezett illetékek megfizetésére kötelező rendelkezéseket.
- [8] A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.
- [9] A perindításkor hatályban volt, ezért a jelen eljárásban még alkalmazandó a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 78. § (1) bekezdése értelmében a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni. A (2) bekezdés szerint a bíróság a perkölség felől hivatalból határoz. A Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében a beavatkozó által támogatott fél pervesztessége esetében az ellenfélnek a beavatkozással felmerült költségtöbbletében a beavatkozót kell elmarasztalni. A Pp. 252. § (4) bekezdése szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasítása esetén csupán a perkölség összegét állapítja meg, a költség viselésének kérdésében pedig az elsőfokú bíróság határoz.

- [10] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2019. január 30-án kelt 16.Gf.40.358/2018/8. számú részítéletével az elsőfokú bíróság 26.G.44.101/2016/54. számú ítéletének hatályon kívül helyezett része tekintetében a felperes, az alperes és a beavatkozó másodfokú perköltségét személyenként 1.500.000-1.500.000 forintban állapította meg.
Az elsőfokú ítéletben a felperes perköltségként megállapított összesen 3.000.000 forint egyrészt a hatályon kívül helyezett rész tekintetében a Pp. 252. § (4) bekezdése szerint megállapított 1.500.000 forint másodfokú perköltségből, másrészt az elsőfokú eljárásban felmerült további 1500.000 forint perköltségből áll.
Mivel az elsőfokú bíróság a másodfokú eljárásban felmerült perköltség összegéről nem, csupán annak viseléséről dönthet, az alperesi beavatkozó a felperes másodfokú perköltségként megállapított összeg rá eső részének, 750.000 forintnak a mérséklését eredményesen nem kérheti.
- [11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú perköltségként megállapított további 750.000 forint ügyvédi munkadíj összegének leszállítására irányuló kérelmet az alábbiak szerint találta megalapozatlannak.
- [12] A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (6) bekezdése értelmében a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíjat - különösen az ügy bonyolultsága esetén - a (2)-(5) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.
- [13] A fellebbezésben foglaltaktól eltérően a Kúria 2020. január 8-án kelt Pfv.V.20.548/2019/13. számú részítéletében megállapított perköltség nem fedezi a felperes perrel felmerült valamennyi költségét, csupán a felülvizsgálattal érintett keresetrész elbírálása során felmerült perköltségeket. Ekként a felperes a Fővárosi Ítéltábla 2019. január 30-án kelt 16.Gf.40.358/2018/8. számú részítéletével hatályon kívül helyezett részben, a 150.022.929 forint megfizetése iránti kereseti kérelem elbírálásával összefüggésben felmerült elsőfokú perköltsége megtérítését is követelheti.
- [14] A perköltség mérséklésére nem adhat alapot az a körülmény, hogy utóbb, a Kúria részítéletének ismeretében a kártérítés iránti másodlagos kereset vizsgálata és az ezzel összefüggő bizonyítás lefolytatása szükségtelenné vált, figyelemmel arra, hogy a felperesnek az eljárás tényleges lefolytatásával a perben költség merült fel.
Nem helytálló továbbá az alperesi beavatkozó azon hivatkozása sem, miszerint a beavatkozással felmerült többletköltség szempontjából csakis a megismételt eljárásban keletkezett költségek vehetők figyelembe. A beavatkozó 2017. február 24. napja óta áll perben, a felperes részperköltsége mértékének szempontjából az ezen időszaktól kezdődően végzett valamennyi perbeli cselekménye, az azzal okozott költség, valamint a 150.022.929 forint rész-pertárgyérték veendő figyelembe. Az alperesi beavatkozó az elsőfokú eljárásban 11 tárgyalási alkalommal volt jelen, négy beadványt szerkesztett, amelyre a felperes több ízben előkészítő iratot nyújtott be; az elsőfokú bíróság részítélet meghozatala iránti kérelmet elutasító végzése, majd a 26.G.44.101/2016/54. számú ítélete ellen is fellebbezett.
- [15] Az elsőfokú bíróság az IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontja alapján megállapítható ügyvédi munkadíj 3.700.229 forint mértékéhez képest annak összegét jelentősen, kevesebb mint a felére mérsékelte. Az alperesi beavatkozó fellebbezésében nem hozott fel olyan körülményt, amelynek alapján - a perbeli cselekményeivel összefüggésben a felperesnek okozott költségekre tekintettel - az 1.500.000 forintban meghatározott ügyvédi munkadíj összege, vagy annak öt terhelő 50 %-a eltúlzott mértékű lenne.

- [16] A Fővárosi Ítéltábla ezért a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve az ítélet fellebbezett, az alperesi beavatkozót perköltség megfizetésére kötelező rendelkezését helybenhagyta.
- [17] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperesi beavatkozót a felperesnek az ügyvédi munkadíjból álló, az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (4), (5), (6) bekezdése, és a 4/A. §-a alapján megállapított, a kifejtett jogi képviselői tevékenységgel arányban álló másodfokú perköltsége megfizetésére.
- [18] Az alperesi beavatkozó illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az 1.000.000 forint fellebbezési értékhez igazodó mértékű, 80.000 forint fellebbezési illetéket a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az eredménytelenül fellebbező alperesi beavatkozó köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2020. október 27.

. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

. Kolozs Balázs s.k.
előadó bíró

dr. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: